

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + na čast Gospi

UTORAK – 7.30 + ob. Kurtek Stjepana i Buhinjak Blaža

SRIJEDA - u crkvi – 7.30 + za duše u Čistilištu

ČETVRTAK – 7.30 + Funtek Stanko

PRVI PETAK – 7.30 + Lacko Agata i Vugrinec Katarina
- nakon sv. mise klanjanje pred Presvetim!

SUBOTA - sv. Klauđije – u 17.00 skupna sv. misa!

NEDJELJA – 32. KROZ GODINU - POSVETA LAT. BAZILIKE

7.30 + župna

9.30 + Mišak Jagoda god. Petar i Matilda

11.00 + Mišak Ivica god.

Župni vjeronauk: petak – u 14.30 prvopričesnici; u 15.30 firmanici
Ministranti - subota u 10.00 (pozivamo nove ministrante da se priključe)

Dječji zbor - u nedjelju u 10.00

Sastanak članova Župnog caritasa u ponedjeljak u 18.00 sati.

Župna statistika za mjesec listopad 2014.

Kršteni: Ivano Mišak (Dražen i Suzana r. Filipović),
Petar Mišak (Roman i Sonja r. Ivec).

Umrl: Josip Panić (r.1937.), Josip Šmerek (r. 1966.)

Vjenčani: Sanela Skupnjak i Bojan Vuković
Ana Marija Mikulić i Marko Plankar

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
studeni, 2014. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

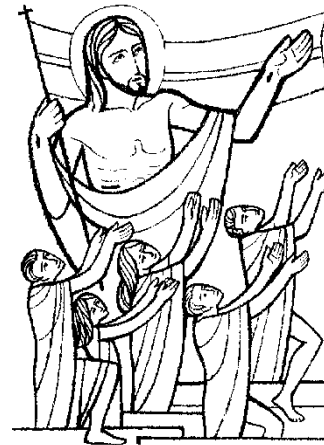
ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 49 (310)

2. studenoga 2014.

DUŠNI DAN (31. NKG)

Evangelje, Iv 6, 37-40

Po dobroti me svojoj spasi, Gospodine!

U ono vrijeme:

Reče Isus mnoštvu: »Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti; jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan. Da, to je volja Oca mojega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji dan.«

Pričesna pjesma

Svjetlost vječna
svijetlila njima,
Gospodine,
po dobroti tvojoj
– u zajednici
sa svima svetima.
Pokoj vječni daruj im,
Gospodine,
po dobroti tvojoj
– u zajednici sa svima
svetima.

DUHOVNE PRIČE

KAKO DOSTOJANSTVENO OSTARJETI

Neki je mudri starac – tako počinje jedna kineska legenda – susreo mladu djevojku. Starac se obradovao ljupkoj ljepoti, duboko se naklonio pred lijepom djevojkom i rekao: “Veoma si lijepa, djevojko. Kaži, koliko ti je godina?”

Djevojka je porumenjela od stida; radosna zbog komplimenta rekla je: “Vi ste starac dostojan poštovanja, ali meni je tek šesnaest godina!”

Tada je starac odgovorio:

“Doista si lijepa. Pred tobom je mnogo godina. Ne budi tužna ako mladost brzo prođe, a time i tvoja sadašnja ljepota. Ako si dobrotiva, nikada te tvoja ljepota neće napustiti. Ona će se preobraziti u zrelost i dostojanstvo.”

Djevojka je odobravajući kimnula glavom, duboko se naklonila pred starcem i pošla svojim putem. Kasnije je starac naišao na mladu ženu koja je za ruku vodila dijete. Ljubazno ju je pozdravio i rekao: “Ti si sretna – tako lijepa kao današnji dan. Sunce ti daje sjaj. Ne budi tužna kada godine prođu. Budi zahvalna za svaki dan sreće. Budeš li ostala zahvalnom, dospjet ćeš do mudrosti starosti. Tvoja će djeca i unučad osjećati spram tebe strahopoštovanje...” Mlada se žena duboko naklonila i otišla svojim putem.

Starac je zatim naišao na jednu drugu ženu – sijede kose. Ona je sjedila, pogrbljena od starosti, na klupi uz put. Zalazeće je sunce ocrtavalo oštre obrise na njezinu licu. Starac ju je pozdravio i rekao: “Vi ste sretni, jer ste dospjeli na cilj života. U sebi nosite mnogo godina životnog iskustva. S vašega lica govore dobrotivost i strpljivost. Vi ste mnogo proživjeli. Vaši su starački dani obavijeni dahom nebeske mudrosti...” Starica se smiješila pomalo zbunjeno. Pokazala mu je na mjesto kraj sebe – i oboje su znali da su na cilju svoga puta. Zajedno su promatrali sunce na zalasku od koga se nebo bojilo sjajnom rumeno-zlačanom bojom...

RADUJMO SE ONOME ŠTO NAS ČEKA U KRALJVSTVU NEBESKOM!

Jedan je svećenik posjećivao jednu dragu staricu, svoju župljanku, u bolnici.

„Kako ste danas, bako?“ – upita je, po običaju, jednog dana.

„Dragi moj župniče, dobro je. Što ću se žaliti, već sam stara. Gospodin mi je podario divan život i ja sam spremna za vječnost. Željela bih Vas nešto zamoliti. Kad umrem, neka me pokopaju sa žličicom u ruci.“

„Sa žličicom?! Oprostite, ali zašto sa žličicom?“ – začudi se svećenik.

„Još kada sam bila sasvim mala,“ – odvrati starica – „uvijek sam rado sjedala za blagdanski stol, na ručkove i večere. I uvijek bih, sve do danas, prvo pogledala stoji li mala žlica pored tanjura.“

„Ne razumijem bako ...“ – odvrati svećenik.

„Pa najbolje uvijek dolazi na kraju. Žličica mi je uvijek govorila da me na kraju večere čeka sladak desert.“ – odgovori starica. „Zato, kad ljudi budu prolazili pored mog lijesa i kad se zapitaju što će mi žličica u ruci, recite im da je imam jer me tek sad čeka ono najbolje i najslade!“

Draga braćo i sestre, sjetimo se na trenutak najsretnijeg trenutka u svom životu. Svi ti osjećaji koji su nas tada obuzeli, tek su nagovještaj onoga što nas čeka u vječnosti, uz našeg Nebeskog oca i u društvu Svetih.

No, mi prečesto zaboravljamo da samo na ovoj zemlji tek na proputovanju u vječnost i da je naša prava domovina na nebesima. Umjesto da nam je to stalno na umu, mi živimo i koristimo svaki trenutak, kao da nam je ovaj zemaljski život jedina prilika za sreću. I u toj potrazi za sretnim trenucima, trenutno zadovoljstvo često pronalazimo na pogrešnim mjestima.

Gospodin je vjeran u svojim obećanjima, zato prestanimo sumnjati i počnimo se radovati onome najboljem i najsladem, što nas čeka u Kraljevstvu nebeskom!